

Rapport

Rapport over een klacht over het college van burgemeester en wethouders van Maarsse.

Datum: 7 maart 2011

Rapportnummer: 2011/079

Klacht

Verzoeker klaagt er over dat de gemeente Maarssen de tijdelijke verplaatsing van een aanbiedplaats voor vuilcontainers niet definitief heeft gemaakt, terwijl de bezwaren tegen de oorspronkelijke aanbiedplaats niet zijn weggenomen.

RAPPORT EN BEOORDELING

I Bevindingen

Verzoek tot verplaatsing aanbiedplaats vuilcontainers.

1. Op 30 maart 2009 meldde verzoeker dat de aanbiedplaats voor huisvuilcontainers op de parkeerplaats naast de woning met nummer 821 te klein is, waardoor het trottoir en de brandgang achter de woningen werden geblokkeerd. Ook zou regelmatig schade ontstaan aan geparkeerde auto's. Verzoeker stelde voor de aanbiedplaats, gelegen halverwege de straat, vijftien meter te verplaatsen naar de hoek van de straat, omdat daar meer ruimte is. Bovendien is er tegenover deze plek, op de andere hoek van de T-splitsing, al jaren een vergelijkbare aanbiedplaats.

2. Op 23 september 2009 vond er overleg plaats tussen de wijkbeheerder, de wijkcommissie, verzoeker en de bewoner van de woning met nummer 829. In de tussenliggende periode hadden verschillende bewoners bezwaren geuit tegen de voorgestelde nieuwe locatie. In reactie hierop had de wijkbeheerder het standpunt ingenomen dat een alternatief pas echt haalbaar is, als alle bewoners daarmee instemmen. Naar aanleiding daarvan had verzoeker onder andere gewezen op de overlast die bewoners met kleine kinderen van de huidige aanbiedplaats ondervinden.

Tijdens het overleg werd besloten om voor een proefperiode van drie maanden de aanbiedplaats te situeren op de door verzoeker voorgestelde locatie. Op 19 oktober 2009 zijn de bewoners schriftelijk geïnformeerd en is hun verzocht de vuilcontainers vanaf 1 november 2009 op de nieuwe locatie te plaatsen.

3. Kort na de start van de proef mailde verzoeker zijn eerste bevindingen naar de wijkbeheerder. Op één bewoner na had iedereen zijn container op de juiste locatie geplaatst. In december mailde verzoeker dat er een hardnekkig tegenstander van de nieuwe locatie blijkt te zijn die de container op de 'oude' locatie blijft aanbieden. Na daarop te zijn aangesproken zou deze bewoner hebben aangegeven tegen de nieuwe locatie te zijn die dat ook bij de gemeente kenbaar te hebben gemaakt. Op 18 januari 2009 mailde verzoeker dat wat hem betreft de proef met de nieuwe locatie geslaagd was, waarna hij op 25 januari 2009 om duidelijkheid vroeg over het vervolg.

4. Op 19 februari 2010 deelde het hoofd openbare werken de bewoners, namens het college van burgemeester en wethouders, mee dat de aanbiedplaats niet definitief zal worden verplaatst. Opgemerkt werd dat de proef gold voor drie maanden en in februari 2010 zou worden geëvalueerd. Er was een viertal reacties van bewoners binnengekomen, welke vooral betrekking hebben op het blokkeren van het voetpad en de voetgangersoversteek voor schoolgaande kinderen en kinderwagens en het slechte zicht voor automobilisten. Bewoners werd verzocht met ingang van 1 maart 2010 de containers weer op de 'oude' aanbiedplaats te zetten.

Zienswijze verzoeker en reactie college.

5. In reactie op de beslissing van het college voerde verzoeker onder andere aan dat de beschikbare ruimte op de nieuwe locatie veel groter is en voetgangers daar wel alle ruimte hebben om langs de containers te lopen en over te steken. Ook zou schade aan auto's zich op de nieuwe locatie niet hoeven voordoen. Daarnaast merkte verzoeker op dat er precies tegenover deze locatie al jaren een vergelijkbare aanbiedplaats is die voldoet en dat er ook elders in de wijk een vergelijkbare situatie bestaat. Ook vond verzoeker het slechte zicht voor automobilisten geen goed argument en stelde hij dat het de omgekeerde wereld is om de bezwaren van vier bewoners zwaarder te laten wegen dan de mening van acht bewoners die de nieuwe locatie een prima oplossing vinden.

Daarnaast merkte verzoeker op dat de wijkbeheerder hem tijdens een telefoongesprek op 22 februari 2010 had meegedeeld de indruk te hebben dat het niet zo goed zat tussen deze vier bewoners en verzoeker. Verzoeker sloot zijn brief af met de opmerking dat het toch niet zo kan zijn dat onderlinge verhoudingen tussen bewoners de basis vormt voor een besluit en daarmee de veiligheid op het spel wordt gezet. Hij maakte dan ook bezwaar tegen het besluit en verzocht het college dit opnieuw te bezien.

6. De brief van verzoeker is als bezwaarschrift in behandeling genomen en niet-ontvankelijk verklaard, omdat de beslissing om de proef niet voort te zetten niet kan worden aangemerkt als een besluit. In zijn brief van 31 maart 2010 schrijft het college:

"Op initiatief van de wijkbeheerder (...) heeft er op locatie een overleg plaatsgevonden (...). Bij dit overleg is afgesproken dat als proef voor drie maanden de container-aanbiedplaats verplaatst zou worden naar een locatie naast (...) 829, waarbij nadrukkelijk door de wijkbeheerder is medegedeeld, dat bij reacties van bewoners de locatie (...) 821 gehandhaafd blijft. In de proefperiode zijn er vier reacties van bewoners bij de gemeente binnengekomen, die tegen de container aanbiedplaats naast (...) 829 zijn."

Onderzoek Nationale ombudsman.

7. Vervolgens wendde verzoeker zich tot de Nationale ombudsman en schreef hij dat de gemeente geen medewerking wil verlenen aan de oplossing van een veiligheidsprobleem

dat ontstaat door de locatie van de aanbiedplaats naast nr. 821.

Bij de opening van het onderzoek is het college gewezen op de door de Nationale ombudsman gehanteerde 'Behoorlijkheidsvereisten' en met name op het redelijkheidvereiste en het motiveringsvereiste. Het college is gevraagd te motiveren welke overwegingen ten grondslag hebben gelegen aan zijn beslissing de proef niet definitief te maken, welke argumenten door de vier bewoners zijn aangevoerd en waarom deze argumenten niet of minder spelen bij de locatie tegenover nr. 821.

11. In reactie hierop liet het college weten dat de bezwaren van de vier bewoners gericht zijn tegen de verkeersonveilige situatie bij de proeflocatie. Er is sprake van het blokkeren van het voetpad en van de voetgangersoversteek voor schoolgaande kinderen en het zicht op autoverkeer neemt af. Bij de locatie bij nummer 821 is er geen sprake van een oversteekplaats, waardoor er ook geen sprake is van een uitzichtbelemmerende situatie.

Daarnaast merkte het college op dat bij aanvang van de proef was aangegeven dat als niet iedereen zou instemmen met de nieuwe locatie deze niet zou worden omgezet in een definitieve situatie en daarom is besloten de nieuwe locatie niet te formaliseren.

Reactie verzoeker

12. In reactie op het hem toegestuurde verslag van bevindingen schreef verzoeker dat niet alleen de schade aan auto's voor hem aanleiding was een andere locatie voor te stellen, maar ook het feit dat er onveilige situaties ontstaan omdat men gedwongen wordt de straat over te steken nu het trottoir volledig wordt geblokkeerd door afvalcontainers.

Daarnaast schreef verzoeker dat het voorstel voor de alternatieve locatie in eerste instantie voor de duur van drie maanden werd geaccepteerd, maar dat de wijkbeheerder eenzijdig vooraf voorwaarden aan die proef heeft gesteld en daarmee bewoners de 'woorden in de mond heeft gelegd'. Ook heeft er geen evaluatie plaats gevonden, maar zijn slechts de argumenten van vier bewoners gebruikt om de proeflocatie niet definitief te maken. Bovendien, zo stelt verzoeker, zijn de argumenten om de proeflocatie niet definitief te maken exact hetzelfde als zijn argumenten om deze voor te stellen.

Verzoeker herhaalt zijn argumenten dat de door hem voorgestelde locatie minstens vier keer zo groot is, waardoor er voldoende ruimte is om hier veilig langs te lopen en de weg over te steken. Bovendien bevindt zich aan de overkant van de straat, op een exact dezelfde locatie al een opstelplaats die blijkbaar geen onveilige situatie oplevert terwijl ook in dat geval verkeer van rechts slecht zichtbaar is.

Ten slotte merkt verzoeker op dat de gemeente in 2009, na zijn voorstel voor een alternatieve locatie, zonder medeweten van bewoners een parkeerplaats naast de woning met nummer 821 heeft aangewezen als opstelplaats. Naast deze parkeerplaats werd een bord geplaatst 'verboden te parkeren', met als onderbord 'op ophaaldagen'. Het probleem

was daarmee echter niet opgelost, omdat niet voor iedereen duidelijk is dat de maandag in de oneven weken de ophaaldag is, het parkeerverbod niet wordt nageleefd en de politie bij meldingen over het overtreden van dit parkeerverbod naar de gemeente verwijst, terwijl de gemeente voor handhaven van parkeerovertredingen op haar beurt weer naar de politie verwijst.

II Beoordeling

13. Het redelijkheidsvereiste houdt in dat overheidsinstanties de in het geding zijnde belangen tegen elkaar afwegen en dat de uitkomst hiervan niet onredelijk is.

Dit vereiste impliceert dat een bestuursorgaan de relevante feiten en omstandigheden dient te achterhalen teneinde deze te kunnen vertalen in belangen om deze vervolgens tegen elkaar af te kunnen wegen. De uitkomst van die belangenafweging mag niet onredelijk zijn.

14. De Nationale ombudsman stelt voorop dat de gemeente bij beslissingen als deze een ruime beleidsvrijheid heeft die door de Nationale ombudsman dient te worden gerespecteerd.

15. Uit de van verzoeker en van het college van burgemeester en wethouders ontvangen informatie, maakt de Nationale ombudsman op dat er in beide gevallen sprake is van belemmering van het trottoir. Voor het college is doorslaggevend geweest dat er bij de nieuwe locatie sprake is van een voetgangersoversteek voor schoolgaande kinderen en dat de op de hoek van de T-splitsing geplaatste vuilcontainers het zicht op van rechts komend autoverkeer afneemt. Dit doet zich niet voor op de 'oude' locatie.

16. Verzoeker brengt daar tegen in dat zich aan de andere zijde van de T-splitsing al jaren een opstelplaats bevindt, waarbij ook verkeer van rechts slecht zichtbaar is. Alhoewel dit argument van verzoeker begrijpelijk is, maakt dit nog niet dat de beslissing van het college om de proeflocatie niet om te zetten in een definitieve en de afweging van de diverse belangen die daarbij heeft plaatsgevonden onredelijk is. Voor het college is blijkbaar doorslaggevend geweest het zicht voor overstekende voetgangers op van rechts komend verkeer, terwijl de situatie waar verzoeker naar verwijst betrekking heeft op het zicht van automobilisten op van rechts komend verkeer.

Gelet hierop heeft het college in zijn afweging, waarbij een groter belang is gehecht aan de verkeersveiligheid van schoolgaande kinderen niet in strijd met het redelijkheidsvereiste gehandeld.

De onderzochte gedraging is behoorlijk.

Slotbeschouwing

De situering van aanbiedplaatsen voor huisvuil of huisvuilcontainers levert regelmatig klachten op over de overlast die dit met zich meebrengt. Van de gemeente mag worden verwacht dat zij locaties aanwijst die zo weinig mogelijk overlast met zich meebrengen, maar het is een gegeven dat eenmaal gekozen locaties door diegenen die daar direct bij in de buurt wonen anders worden gewaardeerd dan door bewoners die een dergelijke locatie niet in de nabijheid van hun woning hebben. De verplaatsing van een aanbiedplaats dient dan ook zorgvuldig te worden voorbereid.

Verzoeker stelt dat de wijkbeheerder vooraf eenzijdig voorwaarden aan de proef heeft gesteld en daarmee bewoners de 'woorden in de mond heeft gelegd'. De opmerking van de wijkbeheerder, dat een alternatief pas echt haalbaar is als alle bewoners daarmee instemmen, is begrijpelijk, maar in de onderhavige situatie heeft dit er toe geleid dat een discussie is ontstaan die wellicht ook voorkomen had kunnen worden als eerder gerealiseerd was dat de locatie ook problemen met de verkeersveiligheid met zich mee had gebracht en daarover met de bewoners was gecommuniceerd.

Als de verplaatsing van een aanbiedplaats voor vuilcontainers niet voldoende zorgvuldig wordt voorbereid en daarover bij de bewoners onduidelijkheid bestaat, kan de schijn ontstaan dat de verschillende belangen van bewoners anders worden gewogen en er bij de uitkomst van die belangenafweging mogelijk sprake is van willekeur.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het college van burgemeester en wethouders van Maarssen uit Maarssen, is niet gegrond.

De Nationale ombudsman,

dr. A.F.M. Brenninkmeijer

2

2010.05026

de Nationale ombudsman